

Зневіреному руку не подам...

Давид Гофштейн

Зневіреному руку не подам,
Хто виснаживсь — підтримаю охоче.
О, знаю, важко встояти ногам,
Та треба далі йти, бо думка точить.

Ходім крізь дим, нехай далекий шлях,
Та день мине — і вже не зупинити.
Я відчуваю: подолавши жах,
Я мушу йти — плекати власні квіти.

Переклад Валерії Богуславської